

Problematyka ludzkiej biogenezy w prawodawstwie Rady Europy

Dr Oktawian Dariusz Nawrot z Katedry Teorii i Filozofii Państwa i Prawa UG swoją konferencję oparł na przykładzie sytuacji, która miała miejsce w szpitalu w Lyonie, a mówiąc dokładniej błędu lekarza, który to pomylił panią Thi Nho Vo z Thanh Van Vo. Pierwsza miała poprawny przebieg ciąży, druga przybyła do szpitala w celu usunięcia spirali do macicznej. Na skutek fatalnej pomyłki i dalszych zabiegów, doszło do zabicia zdrowego dziecka. Następnie na przykładzie tej konkretnej sprawy, dr Oktawian Nawrot ukazuje absurdalność prawa francuskiego. Sąd w trakcie rozprawy stwierdza, że nie ma w prawie francuskim podanej definicji człowieka. Dlatego też, nie został zabity człowiek, zatem nie ma przestępstwa. Pani Vo jednak nie daje za wygraną i wznosi apelacje. Sąd apelacyjny przychyliła się do zdania pani Vo stwierdzając, że jest to człowiek i ukazuje absurdalność prawa. Wtedy jednak lekarz wnosi pozew i sąd kasacyjny znów uznaje, że nie było to zabójstwo. Pani Vo nie poddaje się i skarży Francję do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Ten 8 lipca 2004 r. stwierdza, że nienarodzony nie ma prawa do życia, gdyż nie jest człowiekiem. Głosowało 17 sędziów, 14 było za tym wyrokiem 3 przeciw.

W kolejnej części swej konferencji dr Oktawian omawia sytuację prawną w Polsce powołując się na orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z poszczególnych lat. I tak, orzeczenie z 1991 r. mówi o tym, że nie istnieje prawo do zabijania i przerywania ciąży. Z 1992 r. jest porównaniem etyki i prawa – potwierdza ochronę życia ludzkiego. Z 1993 r. mówi o gwarancji godności osoby ludzkiej i życia ludzkiego, a także zakazie eksperymentów na osobach nie zdolnych do wyrażenia woli.

Istotne jest to, że żadna ustawa nie ma mocy zawieszenia postanowień konstytucji. Aborcja na życzenie, zatem jest wprost niezgodna z konstytucją. I tak, art. 30 Konstytucji mówi o tym, że płód jest człowiekiem. Art. 39 stwierdza, że nie można powiedzieć, że ktoś jest mniej lub bardziej wartościowy, zaś art. 63 stwierdza, że każdy ma prawo do ochrony zdrowia. Teoretycznie, zatem, prawo w Polsce jest za całkowitą ochroną życia ludzkiego od poczęcia aż do naturalnej śmierci, czy jest tak jednak w praktyce?

kl. Piotr Lebkuchen